

BERTSO BERRIAK

Xabier Paga



Aita-itsasgizon bati

I

Bizitza konplikatua
izaten da ia beti,
eta konplikatuegi
bihurtzen ere badaki.
Nireak mugaren muga
gainditu du eskuarki
eta asaskatu ezik
hondoa joko du aurki.
Ez nuenez etsi gura,
ez besaurreak ebaki,
bertsoak jartzea baino
ezin nuen erabaki,
abisatu gabe hil den
aita-itsasgizon bati.



XDZ

II

Uztailean egin berri
hirurogeita sei urte,
itsasoa eman berri
pentsiotxo baten truke.
Ordura arte itsasgizon
bizkar zabal, lodikote,
olatuen lautadetan
Santxo gabeko Kixote.
Besarkada bat emanda
joaten zinen aparte...
Kasik ahaztua nuen,
ez nintzen oroitzen bape
bihotza bazenuela...
behin huts egin dizun arte.

IV

Sei hilabete pasata
mundu osoan barrera,
etxeratzeak zekarren
oparixoen problema.
Txinako hamaika gailu,
Duty free-ko zenbat tresna...
Beisboleko eskularru
beltz bat izan zen azkena,
ezkerra izan ez banintz
erabiliko nuena,
baina senti ez zintezan
munduko aita txarrena,
ez nizun kontatu aita
orok jakingo lukeena.

VI

Karteran gorde ez banu
El Correoko eskela
oraindik pentsa nezakeen
lanera joan zarela,
portuan zain zenuela
altzairuzko karabela
bisitatzeko Kamerun,
Brunei zein Venezuela...
Kasik pentsatzen hasita,
ez al da hobe horrela:
pentsatuko dut umetan
pentsatzen nuen bezela,
zoriontsu bizi zaren
itsasontzian zaudela.

III

“Haurrak, goazen Loicura
aitatxo badoa, tira...”
Besarkada banarekin
desagertzen zinen di-da;
gu hantxe gelditzen ginen
denak zerura begira...
“Zein da bere hegazkina?”
“Hor doa hegan, hori da!”
“Ama ni ez nator berriz,
agurrak rollo bat dira;
hemen uzten gaitu eta
joaten da urrutira...”
Zenbat eskertuko nukeen
oraingoan despedida.

V

Haurra baino ez nintzela,
sei urtekoa, hain zuzen,
andereño Maria Luisa
hasi zitzaidan galdetzen:
“Zure aita omen dator,
ez al zaitu pozak hartzen?”
“Etortzean jartzen banaiz
saltoka pozak zorutzen,
alde egiten duenean
negar egingo dut ozen...”
Ordurako banekien
aitarik gabe bizitzen,
orain zergatik, orde, aita,
ez naiz hain lasai sentitzen?

VII

Jadanik ez naiz umea,
ez daukat gazte-txartela,
baina uste dut hau dena
ondo gordea nuela:
Ene aita-itsasgizon
zauden lekuan zaudela
jakin zure seme honek
asko maite zaituela,
akaso bizirik zeunden
bitartean ez bezela;
baina egin ez dakion
geroa krudel-krudela,
kontsolatzen da pentsatuz
zuk hala nahi zenuela.

DOINUA: ETaren su-etenetik / Obarra: Bertsoak entzungai daude webgunean.



Bidali zure sortak bertsoak@argia.com helbidera. Aukeratuak orri honetan argitaratuko ditugu.